

Sakimas säng

✎ Ursula Nafula

👤 Peris Wachuka

📄 Helena Englund-Sarkees

😊 svensk

|| nivå 3

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

Sakimas säng

Skrevet av: Ursula Nafula

Illustrert av: Peris Wachuka

Oversatt av: Helena Englund-Sarkees

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Sakima bodde tillsammans med sina föräldrar och sin fyraåriga syster. De bodde på en rik mans ägor. Deras halmklädda hydda stod i slutet av en rad med träd.

Den rike mannen var så glad över att se sin son igen. Han belönade Sakima för att ha tröstat honom. Han tog med sin son och Sakima till sjukhuset så att Sakima kunde få tillbaka sin syn.

När Sakima var tre år gammal blev han sjuk och förlorade sin syn. Sakima var en begåvad pojke.

Precis då kom två män bärandes på någon på en bår. De hade hittat den rike mannens son misshandlad och lämnad vid sidan av vägen.

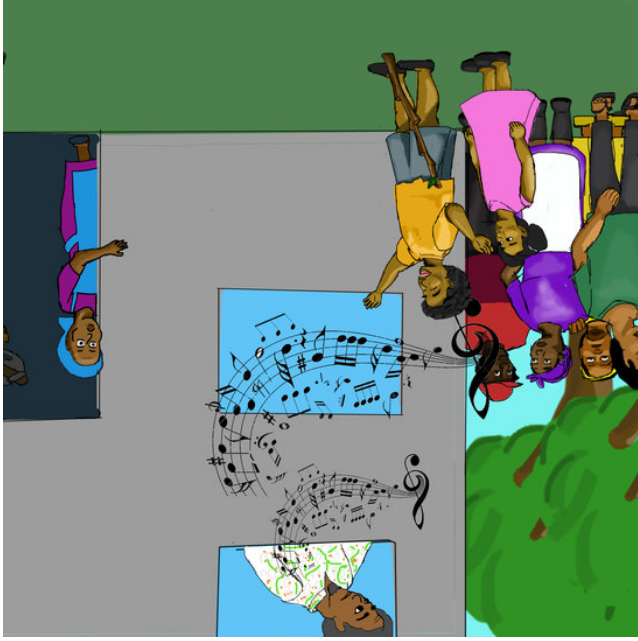
Sakima gjorde många saker som andra sexåriga pojkar inte gjorde. Till exempel kunde han sitta med äldre bybor och diskutera viktiga ämnen.

Sakima sjöng färdigt sin sång och vände sig om för att gå. Men den rike mannen sprang ut och sa: "Snälla, sjung igen!"

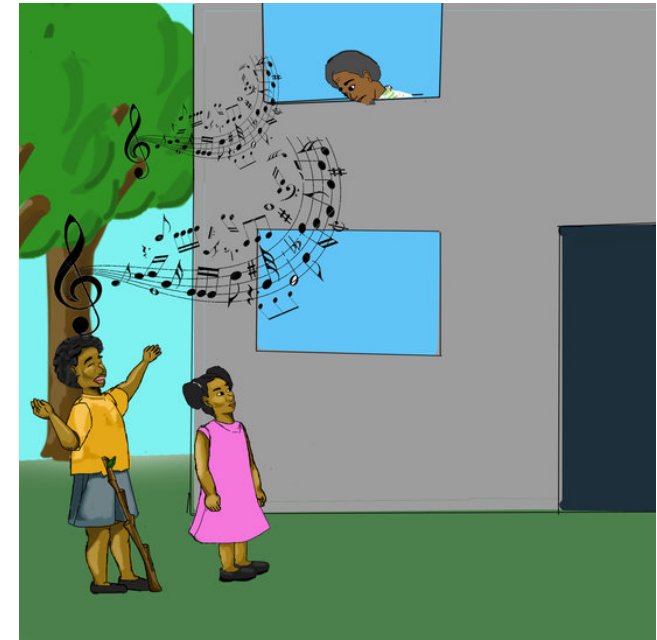
Sakimas föräldrar jobbade i den rike
mannens hus. De lämnade hemmet tidigt
på morgonen och kom hem sent på kvällen.
Sakima lämnades med sin lillasyster.

Arbetarna slutade med det de höll på med.
De lyssnade på Sakimas vackra sång. Men
en man sa: "Ingen har lyckats trösta chefen.
Tror denna blinde pojke att han kommer att
trösta honom?"

Sakima älskade att sjunga sånger. En dag frågade hans mamma: "Var har du lärt dig dessa sånger, Sakima?"

Han stod under ett stort fönster och började sjunga sin favoritsång. Sakta började huvudet på den rike mannen synas genom det stora fönstret.

Sakima svarade: "De bara kommer, mamma. Jag hör dem inne i mitt huvud och sedan sjunger jag."

Påföljande dag bad Sakima sin lillasyster att leda honom till den rike mannens hus.

Sakima tyckte om att sjunga för sin lillasyster, speciellt om hon kände sig hungrig. Hans syster lyssnade när han sjöng sin favoritsång. Hon gungade med till den lugnande melodin.

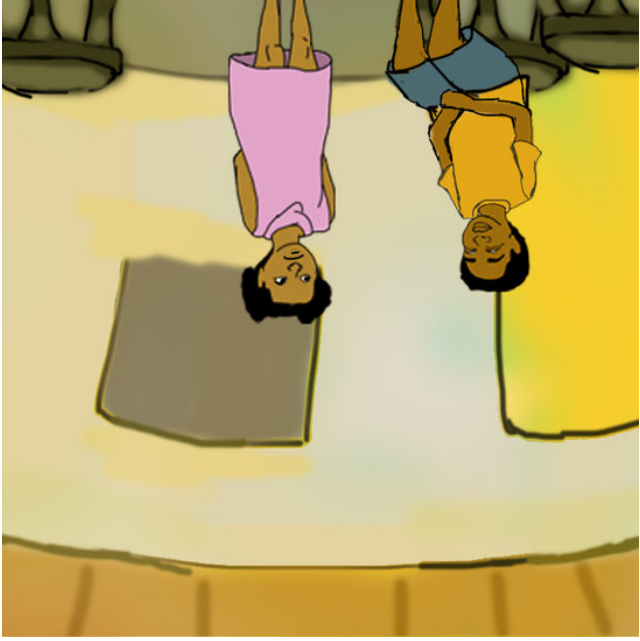
Men Sakima gav inte upp. Hans lillasyster stöttade honom. Hon sa: "Sakimas sånger tröstar mig när jag är hungrig. De kommer att trösta den rike mannen också."

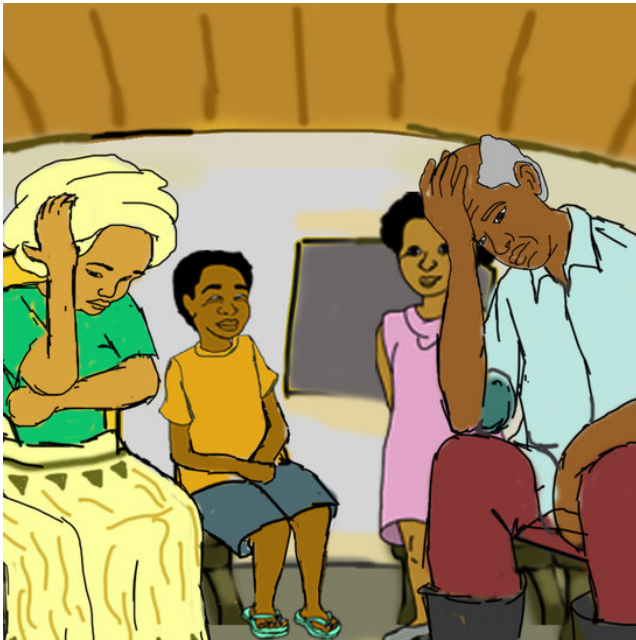

“Jag kan sjunga för honom. Han kanske blir glad igen”, sa Sakima till sina föräldrar. Men hans föräldrar avfärdade honom. “Han är mycket rik. Du är bara en blind pojke. Tro du att din sång kan hjälpa honom?”

“Kan du sjunga den om och om igen, Sakima?” bad hans syster. Sakima gick med på det och sjöng den om och om igen.

En kväll när hans föräldrar återvände hem var de väldigt tysta. Sakima visste att det var någonting som var fel.

“Vad är det som är fel, mamma, pappa?”
frågade Sakima. Sakima fick höra att den rike mannens son var försvunnen. Mannen var mycket ledsen och ensam.